

Indførselsmængde angaar, saaledes at kun den handelspolitisk ønskelige Landefordeling er Formaalet for Reguleringen. Som Danmarks Eksportforhold har udviklet sig, maa dette have til Følge, at Import efter enhver Importørs Behov faktisk maa kunne bevilges fra en Række Lande, medens en Begrænsning for disse Varer kun vil være nødvendig i mindre Omfang og her bl. a. være bestemt af Indholdet af de indgaaede Traktater. Afgrensningen her lader sig ikke præcisere i Lovsform, men administrativt vil der ikke være nogen Vanskelighed ved at gennemføre den foreslaaede Frihed.

For de Varer, der er opført paa vedføjede *Liste C*, det vil sige Varer, der ikke falder ind under de paa *Liste A* og *Liste B* opførte Grupper, kan — foruden handelspolitiske — ogsaa andre Momenter spille en Rolle. Men heller ikke for disse Varer vil der efter det her skitserede System være nogen Nødvendighed for at lade Bevillingsmængdens Omfang være Genstand for en Regulering, der ikke sikrer Importen et vist Minimum. Vi stiller derfor Forslag om, at der gives de paagældende Importør- og Forbrugsgrupper Sikkerhed for, at den samlede Bevillingsmængde ikke gøres mindre for nogen i Valutaordningen udspecificeret Varegruppe — end i 1936. Og i de Tilfælde, hvor bestemte handelspolitiske Forhold gør en Fravigelse fra denne Regel nødvendig, bør Begrundelsen herfor være saa afgørende, at en Tilslutning af mindst tre Femtedele af Erhvervsorganisationernes Medlemmer i Valutaraadet maa kunne gøres til en Betingelse for en saadan Fravigelse.

Den størst mulige Frihed for Importen vil være af afgørende Betydning for Udnyttelsen af Landets Eksportmuligheder, men vi mener dog, at den allerede i den gældende Lov indeholdte Bestemmelse om paaviselig Dumping bør udformes nærmere. Vi vil foreslaa, at der nedsættes et Udvalg med Præsidenten for Sø- og Handelsretten som Formand og i øvrigt bestaaende af en Repræsentant for henholdsvis Handel, Industri, Landbrug og Arbejdere, hvilket Udvalg skal behandle indkomne Klager over Dumping og til Handelsministeren afgive Erklæring herom.

Som Kriterium for Udvalgets Afgørelser herom mener vi, at der bør udtales, at Dumping i Lovens Forstand kun foreligger, naar en Vare — som Følge af Tilskud eller andre kunstige Forholdsregler — sælges her i Landet til en Pris, der er saa væsentlig lavere end Salgsprisen i Hjemlandet, at det maa antages, at Produktionsomkostningerne ikke er dækkede.

Det vil endvidere være at tage i Betragtning, at det paagældende Salg er af et vist Omfang og ikke optræder rent sporadisk. I de Tilfælde, hvor den af Dumpingen berørte danske Industri overvejende er henvist til at købe sine Raavarer og Halvfabrikata i det paagældende Eksportland, maa det tillige tages i Betragtning, hvorvidt Priserne paa disse sidste Varekategorier staar i et passende Forhold til Salgslandets Eksportpriser for de færdige Varer.

Det paahviler den, som klager over Dumping, at fremskaffe fornøden Oplysning til Sagens Bedømmelse, men Udvalgets enkelte Medlemmer kan herudover kræve tilvejebragt de Oplysninger, der maatte anses for nødvendige.

Naar et Flertal af Udvalget erklærer, at der foreligger Dumping, og at der bør foretages Foranstaltning derimod, bør Handelsministeren have Bemyndigelse til for en Maaned ad Gangen at forbyde den omhandlede Indførsel, dog saaledes at Forbudet i Tilfælde af, at Begæring om ny Behandling af Sagen til Forlængelse af Forbudet indsendes, automatisk forlænges, indtil ny Udvalgsafgørelse foreligger.

Ombytninger — selv for smaa Beløb — af Valutaattester fra eet Varenummer til et andet mødes nu — til Gene for Erhvervslivet — meget ofte med Afslag under Henvisning til, at Danmark over for forskellige Lande har forpligtet sig til Udstedelse af bestemte Beløb inden for de enkelte Undergrupper af Varer. Det henstilles, at man i de kommende Handelsaftaler søger at faa disse Enkeltbindinger indskrænket det mest mulige, og at der i alle Aftaler af denne Art i hvert Fald sikres en Margin paa 10—20 pCt. af Bindingsbeløbene, saaledes at der skabes den for Importen ønskelige Bevægelsesfrihed til Ombytninger i den Udstrækning, dette er naturligt efter vedkommende Importørs sædvanlige Handelsforhold og under Hensyn til de Tildelinger, der i øvrigt sker paa de paagældende Varenumre.

Endvidere foreslaas, at Valutacentralens Afvikling og Importens Frigørelse yderligere indledes ved, at der for de paa den bundne Liste, *Liste C*, staaende Varer gives hver Importør Adgang til at anvende indtil 10 pCt. af de givne Bevillinger frit inden for